

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 57. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984690384/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

I **ND**: på hotel Dania sidder et lille selskab og nyder livet, det vil sige: spiritussen. Der er Laursens to sønner, Vilhelm og så Johannes, som er hjemme i en ferie; endvidere bogholder Lind, og ved siden af ham ses købmand Mikkelsens studie**h**oved.

Johannes er på et apotek, med en ussel eksamen. Han kneb sig akkurat igennem i sin tid og fik endda foræret et plus af nåde og barmhjærtighed. Siden praler han altid af, hvordan han drev: Jeg bestilte sgu ingenting, det ved jeg nok, men hvad fanden, en eksamen er jo en eksamen, og jeg kan jo sagtens få mig et apotek engang. — Sandt er det, at han drev; at han manglede ævner, er også sandt, men det siger han ikke, skønt han godt ved det, for man vil jo altid hellere gælde for en løjser end for en dumrian. Derfor — til dels — dækkede han over sin avnetøshed ved at svire og skable således en grund til næsten-dumpling, som toges for gyldig, især af hans moer. Laursen erklærede kort og godt: Vil du ikke bliv til noget, min dreng, så kan du la være. Nu får du en plads, og så klarer du dig selv. Du får vasket hjemme, din moer holder dig med undertøj, men ikke en øre ser du fra mig. — En sådan erklæring agter en bestemt faer selvfølgelig at holde, men der indtræder dog en modifikation, når han får sendende regninger på tøj, i alt to hundrede kroner, fra den by, hvor sønnen